

Brev fra Christian Campradt til familien:

Frankrig, d. 1. Juli 1916

I morges er jeg kommet i hvilestilling! Så fortsætter eksercitsen. Men det er nok ikke så slemt. De par dage, som vi er "under", skal mest være hviledage. De bringer også megen afveksling.

Man ser bølgende kornmarker!! Landsbyer, ganske vist ruiner. Ammunitionskolonner. I det hele taget er det en herlig, bakket egn. Desværre har vi indtil nu ikke haft rigtig sommer. Det regner hvert øjeblik.

I går var det en kritisk dag ved Verdun. I formiddags og i aften var der timelang trommeild i området ved Fort Vaux. De franske har vel gjort et modangreb ved Triaumont? eller har vi igen undsat? Også i vores afsnit har franskmændene smidt temmelig meget med miner.

Hvordan går det hjemme? Max holder sig vel stadig hjemme! Jeg modtog i går avisen fra forreste linje. Har I været til fødselsdag hos tante Anna? Nu har Kalle jo ferie igen. I hvilken klasse går han nu? I påske er han vel "kommet med ind"!? Han er vel blevet ordentlig stor. Siger han stadig "fritter" i stedet for sweater? For "Leo" er det vel nu også "smalhals"? Han kan blive sendt herved.

Her er masser af rotter, og nogle store, fede tingester. Til sidst må vi vel også selv gribe til dem. Derfor: Tyskland kan ikke underkastes!!!

Til sidst vil jeg bede jer om et landkort, som jeg allerede har skrevet og en barberkost! Ellers går det stadig godt!

Med hilsen til alle jer derhjemme, jeres Chr.